

CORE SHAMANISM, EN INTRODUKSJON

Core Shamanism, eller kjerne-shamanisme prøver å nærme seg sjamanistisk metode og verdenssyn på en vitenskapelig måte. Den følger også røttene fra sjamanistisk tenkning til dagens vitenskapsbilde og verdenssyn. Dermed blir det å forske og å stille spørsmål en av de tingene som sjamanismen skal inneholde. Når core shamanism så blir møtt av skepsis og direkte fanatisme fra dem som holder sjamanisme som en mystisk arv som kun tilhører enkelte kulturer, folkeslag eller enkeltmennesker, blir dette like latterlig som all annen religiøs uvilje til å stille spørsmål eller gi fra seg makt.

Av Anne Bjørkedal

Core Shamanism har plass til og vilje å kartlegge og å studere forskjeller i metode, kultur og myter. Men den har ikke plass til at noen skal hevde en entydig sannhet på hvem eller hva sjamanisme er. Core shamanism kommer ikke i konflikt med det faktum at enkelte mennesker tilsynelatende har et kall, eller så sterke evner og drifter inn idet sjamanistiske univers, at de ville bli syke om de ikke fulgte sin funksjon.

Core shamanism har plass til det mystiske, og til det som skjer i forskjellige ritualer, men den unnlater ikke å stille spørsmål og å finne hva det er som setter det mystiske i gang, og om mulig ta det som kan virke flyktig, inn i matematikkens og språkets sfærer.

Et eksempel på dette er elektrisitet. Vi har vent oss til at denne er faktisk og sann, men om man tenker etter, er den fremdeles en mystisk kraft.

Ingen ville i dag slå seg til ro med at det er gudene eller åndene som skaper et elektrisk lyn på himmelen, og vi godtar det språk og de formler som er skapt omkring elektrisitet. Så dagligdags har elektrisitet blitt, at den har opphørt å være mystisk. Core Shamanism holder fremdeles alt i verden som mystisk, men den forsker også på alt som finnes, og prøver å lage regler og nyanser og å trenge inn i naturens lover, muligheter og krefter.

Raven Kaldera lister opp en del forskjeller i artikkelen under. Han mener for eksempel at det å ha et kall, bare kan knyttes til klassisk sjamanisme, noe jeg er uenig i, siden et kall ikke behøver å være noe annet enn et gjennomgripende talent, men likevel mange interessante synspunkter.

[Classic Shamanism and Core Shamanism: Basic Differences](#)

Core Shamanism vokste fram på syttitallet som resultat av at psykiatrien og sosialantropologien begynte å forske på andre kulturer, deres folklore og myter, og også andre religioner og verdenssyn. En del av denne forskningen tok for seg endrede bevissthetstilstander, og fascinasjonen for hallusinogener var en del av fascinasjonen for sjamanismen.

Dessverre har denne fascinasjonen for plantedoktorer fremdeles en toleranse for narkotiske stoffer innenfor core shamanism, og mange blir uhemmet med på ritualer og tar stoffer de ellers ikke ville røre, i sjamanismens navn. Et eksempel på dette er ayahuasca, men også cannabis og andre plantemedisiner blir ufarliggjort siden den er del av en sjamanistisk tradisjon.

Bruken av medisinplater, og ikke minst forskningen på deres virkemåte og sjamaners kunnskaper om dem er naturligvis en verdifull ressurs. Men core shamanism tar ikke all sjamanistisk lære som automatisk sannhet

Innenfor miljøet er det flere og flere som ser at trancer kan oppnås uten bruk av hallusinogener, og at det er en både sikrere men ikke minst mer vitenskapelig vei, siden man har mulighet til å være bevisst og å observere sin egen trance.

Det samme gjelder bruken av trommer og rasler, også her forsker den mer vitenskapelige kjerne-sjamanismen på metoder til å styre sinnet under trancer, slik at utøvere ikke risikerer å hoppe over i andre tilstander, for så å "falle tilbake" i kroppen, med opplevelser av frykt, abstinenser osv, som vi dessverre ser der "sjamaner" ønsker å demonstrere og lage sceneshow heller enn å være interesserte i hva sjamanismen kan gjøre for mennesker.

Målet med core shamanism er ikke trancen i seg selv, men det arbeide man kan utføre på forskjellige nivåer, og å forske på sinnets muligheter for å få et mer avansert redskap til å bruke sin tankekraft.

Michael Harner er den som har skapt begrepet, og som ennå i dag blir regnet som en nestor innenfor Core Shamanism

[Science, Spirits and Core Shamanism](#)

Innenfor kjerne-sjamanismen tar man det som en selvfølge at sjamanisme og deri healing og klarsyn er egenskaper som kan læres. Denne teorien blir latterliggjort av mennesker som ønsker å gjøre disse egenskapene til religiøse og mystiske ting som kun følger enkelte mennesker eller kulturer. Det faktum at disse egenskapene blir menneskeliggjort virker truende på deres bilde av healing som en uforklarlig del av Gud, eller det ødelegger deres ego og makt.

Så lenge der innenfor core shamanism blir utkrystallisert metoder som virker for alle, og som virker gang etter gang, blir dette motbevist, uansett hvor truende det måtte synes for enkelte mennesker. Det de ikke ser, er at core shamanism ikke stiller spørsmål ved Guds eksistens, men at de ikke avskriver alt uforklarlig som mer hellig enn resten av universet, og de frykter heller ikke at Guds intelligens blir mindre ved at vi som mennesker tar del i den og forsker på våre muligheter. Vi ærer den Guddommelige intelligens ved å utvide vår erfaring, våre innsikter og våre muligheter som menneske. Dette er vitenskapelig tenkning, men dessverre har også vitenskapen så langt vært mer opptatt av å bevise sine sannheter heller enn å stille spørsmål, ikke ulikt dem som bruker religion eller sjamanistisk tradisjon på denne måten. Slik blir det holdt oppe to leirer av tro, de "spirituelle" og de "vitenskapelige". Core shamanism eier i seg muligheten til å bli en brobygger, og å finne tilbake til en plattform som kan utvide vårt verdensbilde og gjøre det lettere for vitenskap og tenkning å spille på lag med materien og med naturen.

